

दाहुः । कस्मादभिस्वयमातृष्मन्त्या इष्टका उपधीयन्ते प्राच्य एता इति द्वे वै यो-
नीऽइति ब्रूयादिवयोनिरन्यो मनुष्ययोनिरन्यः प्राचीनप्रजनना वै देवाः प्रतीचीन-
प्रजनना मनुष्यास्तद्यदेताः प्राचीरुपदधाति देवयोनेरेवैतद्यजमानं प्रजनयति
॥ ४० ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ [४. २.] ॥ तृतीयः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या ८५ ॥ चतुर्थी
अध्यायः [४७.] ॥ ॥

कूर्ममुपदधाति । रसो वै कूर्मो रसमेवैतदुपदधाति यो वै स एषां लोकाना-
मप्सु प्रविद्धानां पराङ्मुखोऽत्यक्षरत्स एष कूर्मस्तमेवैतदुपदधाति यावानु वै रस-
स्तावानात्मा स एष इमं एव लोकाः ॥ १ ॥ तस्य यद्धरं कपालम् । अयं स
लोकस्तत्प्रतिष्ठितमिव भवति प्रतिष्ठित-इव क्षयं लोकोऽथ यदुत्तरं सा द्यौ-
स्तद्व्यवगृहीतान्तमिव भवति व्यवगृहीतान्तेव हि द्यौरथ यदन्तरा तदन्तरिक्षं स
एष इमं एव लोका इमानेवैतल्लोकानुपदधाति ॥ २ ॥ तमभ्यनक्ति । दध्ना मधु-
ना घृतेन दधि दैवास्य लोकस्य दूषं घृतमन्तरिक्षस्य मधुमुष्य स्वेनैवैनमेतद्रूपेण
समर्धयत्यथो दधि दैवास्य लोकस्य रसो घृतमन्तरिक्षस्य मधुमुष्य स्वेनैवैनमेत-
द्रसेन समर्धयति ॥ ३ ॥ मधु वाता ऋतायतऽइति । यां वै देवतामृगभ्यनूक्ता यां
यजुः सैव देवता सऽर्कसो देवता तद्यजुस्तद्वैतन्मध्वैष त्रिचो रसो वै मधु रस-
मेवास्मिन्नेतदधाति गायत्रीभिस्तिष्ठतिस्तस्योक्तो बन्धुः ॥ ४ ॥ स यत्कूर्मो नाम ।
एतद्वै दूषं कृत्वा प्रजापतिः प्रजा असृजत यदसृजताकरोत्तद्यदकरोत्तस्मात्कूर्मः क-
श्यपो वै कूर्मस्तस्मादाहुः सर्वाः प्रजाः काश्यप्य इति ॥ ५ ॥ स यः स कूर्मोऽसौ
स आदित्यो । ऽमुमेवैतदादित्यमुपदधाति तं पुरस्तात्प्रत्यञ्चमुपदधात्यमुं तदादि-
त्यं पुरस्तात्प्रत्यञ्चं दधाति तस्मादसावादित्यः पुरस्तात्प्रत्यङ् धीयते दक्षिणतो
ऽषाढायै वृषा वै कूर्मो योषाषाढा दक्षिणतो वै वृषा योषामुपशेतेऽरन्निमात्रे
ऽरन्निमात्राद्धि वृषा योषामुपशेते सैषा सर्वासामिष्टकानां महिषी यदषाढितस्यै